

Arrest

nr. 175 435 van 28 september 2016
in de zaak RvV X II

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 31 maart 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 februari 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2016.

Gelet op het proces-verbaal van de terechtzitting van 29 augustus 2016 waaruit blijkt dat de zaak op tegensprekelijke wijze wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 12 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAES, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 juni 2013 dienen de verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: vreemdelingenwet) in.

Op 11 februari 2014 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris om deze aanvraag onontvankelijk te verklaren.

Nog op 11 februari 2014 levert de gemachtigde het bevel af om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Dit bevel is de thans bestreden beslissing, die op 27 februari 2014 werd ter kennis gebracht en die als volgt is gemotiveerd:

“Mevrouw, die verklaart te heten:

[...]

+ 2 minderjarige kinderen:

[...]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 7 (zeven) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum”.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoekers te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt de verweerder een exceptie van niet-ontvankelijkheid op. Hij stelt dat de bestreden beslissing is genomen in toepassing van de gebonden bevoegdheid die blijkt uit artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet zodat een eventuele nietigverklaring van het bestreden bevel er enkel toe kan leiden dat een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten moet worden getroffen.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (zie onder meer: RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel

nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel verschaffen.

Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Het procesbelang raakt de openbare orde en dient desnoods ambtshalve door de Raad te worden onderzocht.

Uit de gegevens van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekers op 13 december 2013 van ambtswege werden afgevoerd uit de registers.

Ter terechtzitting van 29 augustus 2016 werd aan de advocaat van de verzoekers, met het oog op het onderzoeken van het vereiste actueel belang bij het onderhavige beroep, gevraagd of zijn cliënten momenteel nog in België zijn. De aanwezige advocaat stelt hieromtrent geen uitsluitel te kunnen geven en verzoekt om een uitstel van de zaak met het oog op het bekomen van meer informatie omtrent de actuele verblijfstoestand van de verzoekers. De behandeling van de zaak wordt vervolgens uitgesteld naar de terechtzitting van 12 september 2016.

Ter terechtzitting van 12 september 2016 werd nogmaals gevraagd of de verzoekers nog in België zijn. De aanwezige advocaat geeft aan dat hij meermaals contact probeerde te leggen met zijn cliënten via brief, telefoon en sms, dat hij evenwel nooit enige respons heeft gekregen en dat hij zodoende geen bewijs kan voorleggen dat de verzoekers nog in België zijn.

Om te oordelen of de verzoekers nog een actueel belang kunnen doen gelden bij de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing, is het van cruciaal belang te weten of zij zich momenteel nog op het Belgisch grondgebied bevinden. Een eventuele nietigverklaring van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten impliceert immers geenszins dat de verzoekers enig recht op binnenkomst kunnen doen gelden. Nog minder volgt hieruit enig verblijfsrecht. Indien de verzoekers inmiddels het land al hebben verlaten, dan kan niet worden ingezien welk concreet voordeel zij nog kunnen bekomen bij de nietigverklaring van een bevel om het grondgebied te verlaten dat hen voorafgaand aan hun vertrek werd afgeleverd. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat de verzoekers de Raad hun medewerking bij zijn onderzoek hebben onthouden. Uit het betoog ter terechtzittingen van 29 augustus en 12 september 2016 blijkt dat er tussen de verzoekers en hun advocaat geen recente contacten meer zijn geweest en dat de verzoekers niet meer te bereiken zijn.

Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoekers geen voortdurende belangstelling hebben getoond voor hun beroep.

De Raad beklemtoont nogmaals dat het procesbelang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, zoals voorzien in artikel 39/56 van de vreemdelingenwet, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en dit belang moet worden behouden tot aan de uitspraak. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (cf. RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

Gelet op het verzuim van de verzoekers om te antwoorden op de duidelijke vragen die zowel ter terechtzitting van 29 augustus 2016 als ter terechtzitting van 12 augustus 2016 werden gesteld en door onder meer geen concrete duidelijkheid te scheppen omtrent hun actuele verblijf in België, dient te worden vastgesteld dat de verzoekers geen blijk hebben gegeven van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor en belang bij het door hen ingediende beroep (cf. RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302). De verzoekers moeten de gevolgen van hun gebrek aan medewerking met de rechter dragen en het vertoonde gebrek aan belangstelling voor het beroep kan niet worden goedgemaakt louter door het feit dat een advocaat ter terechtzitting verschijnt (cf. RvS 11 mei 2009, nr. 193.182). De advocaat van de verzoekers heeft ter terechtzitting overigens geen

elementen aangebracht waaruit kan blijken dat de verzoekers nog een actueel belang hebben bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing.

Er dient bijgevolg te worden besloten dat de verzoekers niet doen blijken van het door de wet vereiste actueel belang, zodat het beroep niet ontvankelijk is.

De door de verweerder opgeworpen exceptie dient dan ook niet meer te worden onderzocht. Bijkomend kan wel nog worden vastgesteld dat de verzoekers ook nagelaten hebben om op deze exceptie te repliceren, hetgeen hun gebrek aan belangstelling voor en belang bij het ingediende beroep des te meer onderstreept.

Het beroep wordt verworpen.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend zestien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. DE GROOTE